

Postní doba 2026

Milí farníci a vy, kdo navštěvujete kostel sv. Jakuba!

„Kde ke zvládnutí toho všeho nalézt sílu?“ Tato otázka se v různých obměnách čas od času doléhá na každého z nás, nezřídka ji také slyším. Ať už se jedná o nesnadné osobní či rodinné záležitosti, problémy se zvládnutím množství práce nebo studia, finanční těžkosti, dopady politické situace u nás a ve světě na naši psychiku nebo vztahy...

Druhý únorový týden jsem s našimi biřmovanci strávil v ekumenické komunitě v malé burgundské vesničce Taizé ve Francii. Na tomto místě, kam přijíždějí zejména mladí lidé z mnoha zemí světa, opakovaně zakouším něco ze svěžesti a krásy evangelia. Život i modlitba v Taizé se vyznačuje prostotou a jednoduchostí (to je jedna ze skutečností, které mě tam přitahují) a vždy znovu mě hluboce zasahuje jedno obyčejné, a přitom nesmírně silné gesto.

Bratři v Taizé se snaží prožívat závěr každého týdne jako oslavu Velikonoc. Při páteční večerní modlitbě je proto v centru ikona kříže. V závěru modlitby kolem ní bratři vytvoří v několika řadách kruh a chvíli se s čelem na zemi modlí. Tato chvíle je pro mě svědectvím toho, z čeho žije toto společenství a co mu dává takovou přitažlivost: je to hluboký vztah k ukřižovanému a vzkříšenému Kristu. On je ten, který spojuje tyto muže pocházející z různých národů, různých kulturních tradic i různých křesťanských církví. Právě v síle vztahu k němu mohou překonávat napětí a těžkosti, které přirozeně přináší život v tomto různorodém společenství, otevřeném

pro množství taky velmi různorodých příchozích.

Kde nalézt sílu? Možná se dá tato otázka trochu změnit: U koho čerpat sílu? Postní doba je pozváním, abychom se i my setkali u kříže, tedy u ukřižovaného Ježíše Krista. Tam je totiž místo, kde můžeme nejvíc zakusit, kam až je Bůh ochoten jít pro člověka. Tam se sice nedávají laciné odpovědi ani nenacházejí zázračná řešení problémů, ale nachází se zde zdroj skutečné lásky – a to dává sílu! K tomu, abych šel dál, i když je to někdy tak těžké, k tomu, abych vnímal bližní kolem sebe, abych přijímal odpovědnost za společnost i církev – s vírou, že kříž není poslední skutečností, že je zde velikonoční radost ze vzkříšení!

Přeji všem požehnané prožívání postní doby, ať u Kristova kříže nalézáme pokoj a sílu!

Jan Pacner, farář

Jezero Genezaretské

Pane, Ty spíš

a jezero je příliš velké

Pane, Ty spíš

a metrů plavby neubývá

Pane, Ty spíš,

a mraky života mi hrozí

Pane, Ty spíš

a blesk je stíhán bleskem

Pane, Ty spíš

a stožár víry se hroutí v jezero

Pane, Ty nespíš

usmíváš se

Tvá ruka je na dosah

a já už vím,

že to, co mi chybí

Je – LÁSKA

Marie Veselá

Maškarní ples na faře

Jako každý rok se u nás ve farnosti konal Maškarní ples na faře. Mně se zdá, že je pokaždé lepší a zábavnější. Tentokrát tam byly i malinkaté kostýmy třeba dýně Šimonek, který měl pouze jeden rok, dvouletá doktorka Verunka a další hrozně super a zajímavé převleky – třeba tajné agentky, čarodějnice, influencerka a mim. Nechyběli ani fotbalisti a samozřejmě princezny a jeden princ. Hlavně tam bylo výborné občerstvení od maminek a skvělé soutěže od tety Ivy. Nechyběla ani tombola, ve které každý vyhrává. Dokonce i hudba hrála živě, a to od našich oblíbených Helenky a Františka Fialových. Takže přestože nás letos bylo míň, mega jsme se bavili a aspoň bylo víc místa na tančení.

Těšíme se zase za rok.

Gábi alias Judy Hopkavá

Radostná zvěst Božího slova:

Ježíš řekl: „Já jsem přišel na svět jako světlo, aby nikdo, kdo ve mne věří, nezůstal ve tmě.“

Jan 12,46

Taize

V týdnu od 9. do 15. února jsme my bířmovanci s otcem Janem a otcem Lukášem, z farnosti od sv. Tomáše, navštívili ekumenickou komunitu v Taize. Naše první dojmy nebyly moc pozitivní, jelikož jsme měli trochu jiná očekávání, zvláště u ubytování a stravy. Každý den jsme měli tři modlitby – ráno před snídaní, odpoledne před obědem a večer po večeři. Na modlitbě jsme vždy zpívali písně z Taize, které byly doprovázené varhanami, kytarou a elektrickým pianem. Ke konci modlitby pak bývaly už bez doprovodu a bylo tak moc hezké, jak každý zpíval hlas, který uměl.

Po snídani jsme vždy měli Bible study, kde jsme dostali příběh z Bible a otázky k němu, o kterých jsme si potom povídali ve skupinkách. Nejdříve jsme byli jen České skupinky a další den jsme se spojili ještě s lidmi z jiných zemí. Seznámili jsme se tak s Francouzi, Němci, Portugalci, Korejci,... Bylo i takto zajímavé slyšet názory od dalších. Mezi obědem a večeří, byla možnost navštívit různé workshopy (song practice...) Každý den jsme pomáhali s úklidem. Byli jsme rozděleni na mladší 18– a starší 18+. Starší většinou třídili odpadky nebo stavěli stany a my mladší umývali záchody a sprchy. Dokonce jsme pokořili rekord minulých Čechů v umývání z 15 minut na pouhých 8 minut.

V pátek jsme měli možnost jít na tichou modlitbu za mír a poklonit se a pomodlit u kříže. V sobotu byla večerní modlitba se svíčkami symbolizující světlo Velikonoc, která byla moc pěkná, akorát moje svíčka sama zhasla a už nešla znovu zapálit. Také jsme trochu cestovali do okolí. V městě Cluny jsme se stavili v obchodě, kde měli snad úplně všechno. Navštívili jsme pozůstatky opatského kostela, který býval kdysi obrovský, ale za francouzské revoluce byl zrušen a lidé si jej rozebrali, takže z něj zůstala už jen po-

měrně malá část. Viděli jsme rychlovlaky a navštívili baziliku Nejsvětějšího Srdce Ježíšova v Paray-le-Monial a tamější cukrárnu a pekárnu. Otec Jan nám jeden večer domluvil rozhovor/sdílení s jedním z mnichů, se kterým se zná, o tom, co bychom si z Taize rádi odnesli a bylo to moc pěkné.

Myslím si, že oproti našim prvním dojmům nás tento pobyt v Taize mile překvapil. Přišlo mi zajímavé, že jak byly modlitby poměrně dlouhé, poměrně hodně krát za den a nebyl tam nijak plně nabitý program, přesto se mohl člověk ztišit, protože ho nic nehonilo. Bylo třeba moc hezké jít večer ven a dívat se na hvězdy, nebo si ve volném čase třeba povídat s kamarády, hrát nějakou společenskou hru, nebo se jít podívat do obchůdku s keramikou, kterou tamější mniši vyrábějí. Asi nedokážu úplně popsat, co bylo to nejsilnější. Pro mě takové zastavení bylo strašně fajn a myslím, že nejen já mám na tuto akci hezké vzpomínky.

Klára Můčková

Moje první moderování Jakubského plesu

Musím se přiznat, že na začátku plesových příprav jsem vůbec nepočítal s tím, že budu moderovat letošní ples. Rozhodl jsem se pro to asi měsíc před samotným plesem a po domluvě s mým bratrem Jakubem, který byl moderátorem dosud, a moji spolumoderátorkou Domčou Můčkovou.

Nejprve jsem se obával, jak se s tím poperu neboť s moderováním jsem neměl zkušenosti. Musel jsem se naučit mluvit nahlas a srozumitelně, což je celkem hodně těžké. Musel jsem hodně trénovat např. před zrcadlem. A vzhledem k tématu letošního plesu, které jak všichni víme, bylo Jára Cimrman, jsem k tomu všemu musel ještě přidat trochu hereckého umění. Všechny přípravy moderování šly celkem dobře, až přišel den plesu.

Měl jsem začít moderovat hned, jak skončilo předtančení, před kterým jsem byl také docela dost nervózní, ačkoli to na mně možná ani nebylo znát. Předtančení úspěšně skončilo a já jsem šel na to. Měl jsem trému, protože jsem nikdy nemluvil před skoro 100 lidmi. Přišel jsem k pultíku a začal mluvit. Chvilku jsem měl pocit, že mi přeskakuje hlas a občas jsem se zasekával uprostřed vět. K tomu všemu se lidi do toho smáli a já jsem se smát nemohl. Nakonec ze mě veškerá nervozita postupně opadla a při dalším programu jsem si moderování naprosto užíval.

Podle reakcí ostatních lidí si myslím, že se mi to povedlo lépe, než jsem čekal a ani já jsem vůbec nemohl uvěřit. Myslím, že jsem objevil svůj skrytý talent, o kterém jsem ani nevěděl, že ho mám. S Boží pomocí se ples velmi povedl a to podle reakcí, které se k nám dostaly. Na závěr bych chtěl poděkovat Domči, která byla hlavní organizátorkou, i všem ostatním, kteří ples připravovali.

Ondra Procházka

Špetka humoru od jáhna Josefa

K panu faráři přijde postarší farnice.

„Mám pocit, že už se chýlí moje poslední hodinka. Takže teď hodně přemýšlím o svém životě... a trochu se bojím, že mi Bůh mé hříšné činy neodpustí. Řekněte mi, otče, když daruji farnosti 250.000, dostanu se do nebe?“
„To vám bohužel, zaručit nemohu, ale kdo ví! Pořád to může být to nejlepší, co kdy uděláte.“

Vrátí se manželka z nákupu. „Kuřata nejsou!“ „Jak to, že nejsou?“
„Mají dovolenou!“

„Pane vrchní, co mi to plave v polévce za černé tečky?“
„No, přesně to nevím, ale mohly by to být vitamíny!“

Někdo zvoní. Paní domu otevře a vidí muže s mycím náčiním.
„Objednali jste si mytí oken?“

Ano,“ řekla žena a pustí muže do bytu.

Za pět minut zase někdo zvoní. A za dveřmi zase stojí muž s mycím náčiním.
„Už je tady váš kolega,“ řekne žena a muž jen mávne rukou:
„To jsem já, vypadl jsem z okna.“

„Já tu konzervu ne a ne otevřít!“

„Že se nestydíš, ty, bývalá konzervatoristka...!“

Přijde na pohotovost muž a povídá službu konajícímu lékaři. „Pane doktore, moje žena má horečku!“ „A jak je vysoká?“ „Sto šedesát pět centimetrů.“

To nevymyslíš, to nenaplánuješ..., jedna „náhodička cyklorozčilovací“

Jeli jsme s rodinou o jednom jarním víkendu na kole údolím potoka Ponávky podél železniční trati. Naše nejmladší, Iva, se nedávno naučila jezdit, a tak cesta po krásné asfaltce mimo silnici byla ideální na krátký výlet a protáhnutí. Hned na začátku jsme ale začali trochu litovat, protože se kolem nás prohnané dost nebezpečnou rychlostí několik cyklistů – víkendových sportovců, kteří musí evidentně rychle nahnat kilometry a ostatní pomalejší, včetně dětí, jim prostě vadí. Co si to

asi dovolujeme je brzdit... Po několika incidentech jsme už byli docela našponovaní, došlo i na nějakou emotivní slovní výměnu a nám z toho zůstal nepěkný pocit a dojem takové marnosti. Asi stárneme a více se bojíme, nevím. Neujeli jsme ani dalších pár stovek metrů a došlo k nehodě. Tentokrát bez cizího zavinění, malé lvušce se zamotala řídítka, jak se po nás ohlížela, a už ležela na asfaltu a měla odřený loket do krve. Jako „na potvoru“ jsem s sebou neměla pytlíček s ná-

plastmi a dezinfekcí, kterou jinak vozím všude, a tak jsme to jen tak oplachovali vodou z cyklo-lahve. Najednou u nás zastavila dvojice cyklistů, tentokrát dva mladí chlapi, slyšeli brek, viděli odřený loket a hned nabídli náplast. Náplast to byla i pro nás. Pán Bůh nás nenechal snad ani pět minut uvažovat, že na světě je většina lidí bezohledných a sebestředných, ale naopak, těch slušných a fajn je víc...

Leona Chadimová

Program v postní době

Bohoslužby v kostele sv. Jakuba:

Pondělí–pátek: 19.00, Sobota: 8.00, Neděle: 9.30 a 19.00 (SK)

Společná nedělní ranní mše pro jakubskou farnost je v 7.30 hod. v jezuitském kostele.

Nikodémova noc

pátek 6. 3. po mši sv. do 21 hod. (s možností svátosti smíření nebo duchovního rozhovoru)

Příležitost ke svátosti smíření

půl hodiny před každou mší sv., ve středu a v neděli večer od 18.15 hod. Zpovídání ve Svatém týdnu – viz Program o Velikonocích.

Pobožnost křížové cesty

úterý, pátek a neděle (SK) v 18.15 hod.

Tichá adorace před eucharistickým Kristem

středa 18.15–18.50 v kostele sv. Jakuba
pátek 20. 3., 20.00–22.00 v kapli na faře
(možnost vstupu 20.00 a 21.00)

Modlitba Taizé

středa 25. 2. a 25. 3. v 19.00 v jezuitském kostele

Příprava na biřmování

čtvrtek 26. 2., 12. 3. a 26. 3. v 19.30 na faře

Příprava na svátost smíření a svaté přijímání

každý pátek v 16.45 na faře

Benefiční koncerty na podporu oprav chrámu sv. Jakuba

neděle 22. 2. v 18.00 v katedrále – varhany Marek Nováček
neděle 22. 3. v 18.00 v kostele sv. Tomáše – varhany Anna Drobílková

zroveň 22. 3. v 18.00 ve foyer Paláce šlechticů (Koblišná 1)
– koncert konzervatoristů

Program o Velikonocích v kostele sv. Jakuba

(jiné místo uvedeno)

Květná neděle 29. 3.

7.30 mše sv. – jezuitský kostel

9.30 (začátek na Jakubském náměstí za kostelem sv. Jakuba),
19.00 (SK)

17.30–19.00 svátost smíření, 18.15 křížová cesta (SK)

Pondělí – středa Svatého týdne – mše sv. 19.00

úterý, středa 15.30–18.00 svátost smíření – kostel sv. Tomáše

pondělí–středa 18.00–19.30 svátost smíření

Zelený čtvrtek 2. 4.

9.00 ranní mše se svěcením olejů (missa chrismatis) – katedrála

15.00 – 17.00 svátost smíření – kostel sv. Tomáše

17.00 – 18.30 svátost smíření

19.00 večerní mše sv. na památku Večeře Páně

Velký pátek 3. 4.

14.00 křížová cesta v přírodě (místo bude upřesněno)

19.00 obřady Velkého pátku

Bílá sobota 4. 4.

9.00 ranní chvály (u „Božího hrobu“)

pak do 19 hod. možnost modlitby před eucharistickým Kristem
(u „Božího hrobu“)

Slavnost Zmrtvýchvstání Páně 5. 4.

4.30 velikonoční vigílie

7.30 mše sv. – jezuitský kostel

10.30 slavnostní mše sv., zpívá svatojakubský chrámový sbor
(Korunovační mše W. A. Mozarta)

Večerní slovenská mše není, mše sv. v 19.30 v kostele sv. Tomáše

Pondělí velikonoční 6. 4. – mše sv. 19.00

Dopolední možnosti např. 9.00 u sv. Tomáše, 10.15 u jezuitů

Farní ples

Dne 31. 1. 2026 proběhl již tradiční ples farnosti sv. Jakuba. Tentokrát všechny vzácné hosty uvítal nádherný a příjemný sál Pálava v městské části Brno-Vinohrady, znějící tóny skvělé kapely MACH3 a vyzdobený sál balónky, fotokoutkem, „járovkami“ a ubrusy s motivy novin, na nichž byly postaveny vázičky plné jmelí.

Ano, letošní téma nás přeneslo na oslavu šedesátého výročí od znovuobjevení českého velikána Járy Cimrmana, a celý ples byl protkáán připomínkami na tuto událost, od moderování po jednotlivé programy. Jedním z nich byla sportovní soutěž podle Cimrmanových pravidel, druhým byl stepařský vstup skupiny „Pretty Dangerous“, který se opravdu velmi vydařil – a kdo by snad nedokázal najít spojení mezi stepem a Cimrmanem, měl na plese být. Celý ples zakončilo velkolepé půlnoční překvapení „Šel nádražák na mlíči“ a večer provázela spousta výborného jídla a pití.

Jako jedna z organizátorek plesu bych chtěla moc poděkovat všem, co ho se mnou připravovali, Jakubské mládeži – jmenovitě Zuzce, Míšovi, Klárce, Barči, Ondrovi, Markétce, Terezce, Martovi, Kubovi, Emičce, Jindrovi, Honzovi, Šimovi, Patrikovi, Davidovi, Peti a Madlence, a všem, co nás podporovali. Doufám, že všichni, co letos na plese byli, přijdou další rok zas – a že všichni, co nebyli, vezmou tento článek jako znamení, že si to příště rozhodně nemají nechat ujít.

Dominika M.

Rozhovor s farnicí Ivou Křivánkovou, naší novou členkou farní rady

Ivanko, vím, že jsi byla jedna z prvních, kdo se dobrovolně do farní rady hlásil. Co od této činnosti očekáváš?

Poslední doba, kdy se v naší farnosti děla spousta náročných událostí i změn (rekonstrukce, různé úhly pohledu na dění a budoucnost) ukázala, že neumíme být vždy jednotní a vzájemně se respektovat. Myslím si, že jednou z hlavních příčin byla nedostatečná komunikace. Proto vznikl určitý prostor pro nedůvěru. A tady vidím svoje přispění – komunikovat se všemi lidmi naší farnosti, aby věděli, proč se některé věci dějí, kde je možnost pomoci, a kde je potřeba nechat pracovat odborníky. Ale i informovat o tom, co se nám už podařilo zvládnout, co se vše dobrého v naší farnosti děje a co jsme schopni nabídnout a dokázat.

Zajímalo by mě, co se ti na našem kostele nejvíce líbí a čím je pro tebe přitažlivý? Pokud si pamatují, vyrostla jsi ve farnosti sv. Tomáše a pomáhali jste i u minoritů?

Líbí se mi, že je to velký a nádherný kostel, do kterého díky své poloze ve středu města přijde hodně návštěvníků nejen věřících, ale i hledajících a nevěřících. Tady je potřeba mít otevřené nejen dveře našeho chrámu, ale i srdce.

Myslíš, že se od tvého dětství něco v pastoraci změnilo, a třeba k lepšímu? Jak tě oslovuje pojem „nová evangelizace“ či „proměna farnosti“?

Dříve jsme byli my katolíci celkem uzavřená skupina, ale v dnešní době se učíme a snad i občas praktikujeme mít otevřená srdce pro všechny. Láska je víc než přikázání! Nebýt katolíkem, který je uzavřen ve svých zásadách, ale tím, který na druhé pohlíží tak, jak po nás chce Bůh. Každého člověka přijmout a mít rád takového jaký je.

*Rozhovor připravila
Helena Múčková*

Z kalendáře: postní doba 2026

Pro bližší informace sledujte ohlášky a naše farní stránky www.svatyjakub.cz.

Datum

Co nás čeká

Bohoslužby:

Pondělí–pátek: 19.00, Sobota: 8.00, Neděle: 9.30 a 19.00 (SK)

Společná nedělní ranní mše pro jakubskou farnost je v 7.30 hod. v jezuitském kostele.

Ne	22. 2.	1. neděle postní – sbírka Haléř sv. Petra
	18.00	benefiční varhanní koncert pro sv. Jakuba – v katedrále, hraje Marek Nováček
Čt	26. 2.	příprava na biřmování – 19.30 na faře
Ne	1. 3.	2. neděle postní
Pá	6. 3.	19.00 mše sv., pak do 21.00 Nikodémova noc
Ne	8. 3.	3. neděle postní
Čt	12. 3.	příprava na biřmování – 19.30 na faře
Ne	15. 3.	4. neděle postní
Čt	19. 3.	slavnost sv. Josefa – mše sv. v 19.00
Pá	20. 3.	19.00 mše sv., 20.00–22.00 tichá adorace v kapli na faře
Pá	20. 3.–So 21. 3.	postní duchovní obnova s P. Vojtěchem Kodetem OCarm – v minoritském kostele, více na brno.minorite.cz
Ne	22. 3.	5. neděle postní
	18.00	benefiční varhanní koncert pro sv. Jakuba – v kostele sv. Tomáše, hraje Anna Drobílková
	18.00	benefiční koncert konzervatoristů – v Paláci šlechticů (Koblišná 1)
St	25. 3.	slavnost Zvěstování Páně – mše sv. v 19.00
Čt	26. 3.	příprava na biřmování – 19.30 na faře
Ne	29. 3.	Květná (Pašijová) neděle – sbírka na oslavu blahořečení J. Buly a V. Drboly mše sv. 9.30 začíná na Jakubském náměstí za kostelem sv. Jakuba svátost smíření 17.30–19.00, 19.00 (SK)
Po	30. 3. – St 1. 4.	18.00–19.30 svátost smíření, 19.00 mše sv.
Čt	2. 4.	Zelený čtvrtek
	9.00	ranní mše se svěcením olejů (missa chrismatis) – v katedrále
	17.00–18.30	svátost smíření
	19.00	večerní mše sv. na památku Večeře Páně
Pá	3. 4.	Velký pátek
	14.00	křížová cesta v přírodě (místo bude upřesněno)
	19.00	obřady Velkého pátku
So	4. 4.	Bílá sobota
	9.00	modlitba ranních chval, u „Božího hrobu“
	9.30–19.00	možnost tiché modlitby u „Božího hrobu“
Ne	5. 4.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – pozor na změněné časy bohoslužeb!
	4.30	velikonoční vigilie
	10.30	slavnostní mše sv., zpívá svatojakubský chrámový sbor slovenská mše není, mše sv. v 19.30 v kostele sv. Tomáše
Po	6. 4.	Velikonoční pondělí – mše sv. v 19.00